

Venstres Side skal se noget anderledes paa dette Forhold, hvis man vil bevare den Opfattelse i Befolkningen, at man virkelig er Tilhænger af, at der oprettes det størst mulige Antal nye Landbrug.

Og dette sker til Trods for, at Præsterne de fleste Steder har Besvær med at faa bortforpagtet Jorden og aldeles ikke har nogen Interesse hverken for sig selv personlig eller for Embedet i, at Jorden bevares ved Embedet. Vi har set de mest horrible Eksempler, jeg har før nævnt enkelte af dem, medens det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen var Kirkeminister, og jeg henstillede, at man undgaar tilsvarende i Fremtiden. Der er mange Steder opført kostbare Avlsbygninger paa den tilbageværende Jord, og det endskønt de stedlige Menighedsraad saavel som Præsten maatte være fuldkommen paa det rene med, at den ikke vil blive bortforpagtet, saa at disse Bygninger, hvis de blev forpagtet ud, kunde tages i Brug; den resterende Jord blev forpagtet ud til Landmænd, som i Forvejen havde Bygninger og ikke havde Brug for dem, saa disse Penge var givet ud ganske til Unytte. Det synes mig en overmaade daarlig Økonomi. Dernæst har man ogsaa mange Eksempler paa, at Præsterne de paagældende Steder har udtalt det stærkeste Ønske om at faa Lov til at slippe af med hele Arealet og kun beholde et lille Areal, saaledes at der kunde græsse en Hest, mere havde de ikke Interesse i at beholde, da de ikke havde nogen som helst Forstaaelse af Landbrug. Jeg har set enkelte Eksempler, der forekommer mig særdeles graverende. I et bestemt Tilfælde kunde de paagældende Bygninger nok svare til det Areal, der blev tilbage; men der var rigtignok en Hage derved. Præsten ønskede at komme af med hele Arealet, og det Areal, der laa nærmest Præstegaarden, laa 1 km borte fra Avlsbygningen, saa man skulde tro, at intet var mere naturligt end at imødekomme Præstens Ønske om at komme af med hele Arealet; men man tvang ham til at beholde 13—14 Tdr. Land, saa vidt jeg ved.

Jeg vil derefter omtale et Forhold af lignende Karakter, et Forhold, som er aktuelt, da Sagen endnu ikke er afgjort. Det er en Præstegaard, hvis Jord, eller en Del deraf, skal afgives til Foraaret. Der er gjort Indstilling til Kirkeministeriet af et Flertal paa 8 Medlemmer af Menighedsraadet om, at der kun skal blive en lille Parcel tilbage paa 3—4 Tdr. Land ved Præstegaardsembetet, Mindretallets første Indstilling — jeg siger den første, thi

de har jo senere gjort en ny Indstilling — gik ud paa, at der skulde blive 7 ha. Mindretallet i Menighedsraadet, der bestod af 5 Medlemmer, deriblandt den gamle Præst, der er 70 Aar og rimeligvis gaar af paa Grund af Alder, har rimeligvis ikke været opmærksom paa den Forandring, der er foregaaet i Loven. Da Præstegaardskommissionen kom til Stede efter nogen Tids Forløb, forlangte man at faa Lov til at gøre en ny Indstilling, og man kom da til dette Resultat med de 12 ha. Og det siges saa i denne Indstilling, at nu staar Stemmerne lige. Præstegaardskommissionens 3 Medlemmer bliver nemlig lagt til Mindretallets 5, og saa bliver det ganske vist ogsaa 8. Men jeg maa indtrængende meget henstille til den højtærede Minister, at han respekterer Flertallet i Menighedsraadet. Det er utvivlsomt det, han skal lytte til i saa Henseende. og ikke Præstegaardskommissionen.

Ogsaa med Hensyn til Lensjorden syntes der mig at være en stærk Gnidningsmodstand til Stede, saa at den ikke bliver afleveret i tilstrækkelig hurtigt Tempo til Trods for den stærke Trang til Jord, der findes trindt om. Det synes, som om man fra Lensnævnets Side er noget tilbøjelig til at indstille, at de paagældende Forpagtere faar Lov til at drive Jorden et Par Aar eller tre, efter at Forpagtningskontrakten er udløbet. Men det er en Utilbørlighed overfor de vordende Husmænd, idet Jorden derved vil blive forringet og udpint til det yderste. At disse Forpagtere ikke gør sig nogen Samvittighed af at gøre noget saadant, foreligger der tilstrækkelige Udtalelser fra dem om. Jeg henstiller derfor til den højtærede Landbrugminister, som jeg ved interesserer sig for, at der oprettes de flest mulige Husmandsbrug, at drage Omsorg for, at Jorden afleveres, saa snart Forpagtningskontrakten er udløbet, saa at der ikke gives Lejlighed til at drive Rovdrift i 3—4 Aar.

Der er saa meget mere Grund til at være vagtsom overfor dette Forhold, som der har lydt her fra det ærede Medlem Hr. Ulrichs Side og fra anden Side Spaadomme om, hvor uheldigt disse nye Jordbrugeres Stilling vilde blive. Vi har alle hørt om, hvorledes de ikke kunde klare sig. Der er dog den allerstørste Udsigt til, at disse Spaadomme vil blive gjort eftertrykkelig til Skamme. Jeg har gentagne Gange sagt det til det ærede Medlem Hr. Ulrich. Og jeg skal her oplyse om Resultatet af det Eftersyn, som Kommissionen i Odense Amtsraadsreds har foretaget af Brugene efter Jordloven af 1919, der altsaa har bestaaet i 3 Aar. Der er blevet oprettet 12